

um skipabygging og fiskiskap í framtíðini, tí framtíðin er okkum so dimm og óklár.

Vit siga, at henda tíð fyr mong hevir verið ein gulltíð, ein óvanlig tíð, og tí ein tíð, sum vit ikki kunna fara eftir ella byggja á. Verðin er enn í sínum stóra bardaga, og vit vita einki fullvist um nøkur viðurskipti, fyrr enn alt er avtornað. — Bara hugsan og gitingar burtur úr tí, ið ráðandi menn siga og skriva.

Marknaðarviðurskiptini, fer ein at hugsa, verða tað størsta problemið. Vit duttu so óvarandi niður á ein feskfiskamarknað, sum vit ongantíð á ævini hava haft hann fyrr. Men hvussu leingi varar hann? Vit fingu hann, tí lond fóru í bardaga, og tí ikki høvdu stundir at veidda fisk, ella tað bar ikki til at avhenda fiskin á tann gamla marknaðin. Men so tá ið hesi lond koma burtur úr stríðnum og aftur til friðarverk?

Tað kann tó sigast, at onnur lond eru til enn eitt land, og nógví fólk sleppa ikki fram at og fáa fatur á feskum fiski. Her er tað, at flytingin er størsta vandamálið. Langar leiðir, og so mugu serligir frystingarmátar nýtast, og stór skjótgangandi fer havast.

Men at nýbyggja skipini og endurnýggja er so harðliga fyrir neyðini hjá okkum, at kunnu vit fáa nakað gjørt beint nú, so er ikki at biða. Og hvar hetta verður gjørt, og hvar ið hetta ger, kann fyrir okkum gera tað sama, bara tað er væl gjørt, og tað eru skip, ið hóska til teir veiðuhættir, framtíðin fer at halda seg til.

Tó kann vera sagt, at hevur Danmark, sum vit enn standa saman við, og sum vit hava øll viðurskipti saman við, umstøður til at byggja okkum skip, so má ein halda, at líkligast var at lata teir gera tað. Harfyrir tærvir ikki at vera tosað um »forpligtelser« og góðgerð. Tað er ein handil. Vit fáa skipini bygd, og sum nú er státt, skuldu vit eisini haft ráð at góddið tey.

Men sum eitt blað skrivaði: Hetta mál skuldi landið haft tikið sær av. Sett niður nevnd av kønum monnum, ið kannaðu líkindini og bar upp á mál, hvussu skipini skuldu verða bygd. Haft so skipini um hendi og boðið tey út til teirra, ið hava vildu.

Fyrir tað kundu aðrir privatir menn fingið sær skip, hvar teir vildu og sum teir vildu.

Føroyingar mugu einaferð koma so langt fram í landaskipan, at teir hava álit á sitt lnddastýri, soleiðis at tað verður tað, ið tekur sær um reiggj og leggur uppi, tá ið størmál fyrir landið liggja fyrir. Tað er jú eitt stýri, ið umboðar fólk, tað er valt av fólkinum, og tað skuldi verið fólksins álit.

Men tað fer at vera ringt hjá einum fólki at festa álit til sínar valdu menn, tá ið sæst, at hvørja

KOLAKORT

Útflýggjan av kolakortum fyrir oktober mánað 1944 verður á sóknarstýrisskrivstovu ni mánadagin hin 2., týsdagin hin 3. og ónsdagin hin 4. oktober 1944.

Aftaná hesar dagar verður tikið 2 kr. fyrir hvørt kort, ið útflýggjað verður.

Tvøroyri, hin 19. september 1944.

Froðbiar sóknarstýrið.

Býtiskort

Útflýggjan av býtiskortum í Froðbiar sókn verður mánadagin hin 2., týsdagin hin 3. og ónsdagin hin 4. oktober 1944.

Tey, sum koma at heimta kortini, megu hava við sær seðil við nevnum á øllum húskeiðinum, føðingardegi og -ári teirra.

Tvøroyri, hin 19. september 1944.

Froðbiar sóknarstýrið.

einastu ferð, ið okkurt fyrir landið, heildina, umráðandi liggur fyrir, so hesir menn draga tað inn í síni klandursmál og alment flyta fram eitt ósakligt og óverdugt tjak um tað.

Fleki.

Hvørjir dømdu Hvalbingar til at gjalda avgift til Føroya Kol?

Tá ið okkara hægsti rættur hevði felt hin óvantaða dóm í kolatrætuni millum Hvalbingar og F. K. aftraði »Dagblaðið« seg ikki við at skriva soleiðis, at fólk ikki kundu halda annað enn, at J. P. Henriksen hevði verið við til at dømt Hvalbingum ósigur til.

Hvussu teir einstaku av dómaranum hava tikið støðu, er eitt dulsmál. Teirra tunga er bundin. Vit hava kortini hoyrt, at dómararnir ikki skuldu vera samdir. Ein minniluti var fyrir at geva Hvalbiar arbeidarum rætt, meðan ein meirluti helt F. K. hava rætt.

Allir menn, ið t. d. kenna J. P. Henriksen støðu á tingi til spurningin um at geva einstakum privatum manni ella felag einkarrætt til nyttu av samfelagsins virðum og møguleigleikum, veit, at er tað nakar av dómarunum, ið hevur verið ímóti, at Hvalbiar arbeidarar skulu vera noyddir at gjalda avgift til F. K., eitt privatkapitalistiskt felag, so er tað J. P. Henriksen. Tað eru vit aldeilis ivaleysir í.

Einki vápn tykist heilagt fyrir fólkaflakkinum. Sjálvt kravið um, at rætturin ikki eigur at verða illgittur og missbrúktur kann hesin flokkur »respektera«, men loyvir sær at illgita ein av dómarunum at hava dømt tvørturímóti. Síni fyrir almenninginum kendu principiellu støðu, loyvir sær at illgita hann, hóast hann er bundin og fráskorin at siga frá síni støðu og støðuni hjá hinum meðdómarunum. So langt út í óferi er hesin flokkur vaðaður. So »kyniskur«! So spiltur!

Heimatiðindi.

Fiskiskapur: »Silverlinning« seldi fyrir 3500. »Nordbúgvín« 11.000. »Polarfar« 6.600.

Sildaveiða. Heimkomin: »Sigurfar« fiskað 7.700 mál, »Svinoy« 13.635 mál. »Nordfar« 14000 mál.

H. M. Jacobsen, lærari, Tórshavn fór til gravar friggjadagin.

Harra Jacobsen var 75 ára gamalur. Vit hava við deyða Jacobsens mist ein av okkara vitugu monnum. Hann var eina tíð blástjóri á hesum bladi, hevði ein livandi og lættan penn.

Í næsta bladi skrivur H. A. Djurhuus skald, um H. M. Jacobsens liv og yrki.

A. Ziska, blástjóri á »Friu Føroyum« skuldsetur arbeidararnar í kolanáminum í Rangabotni við ósannindi.

Hann leggur teir undir »at plága fátekk føroysk heim«, sigur at hvør teirra — aftrat arbeidslønina — árliga av kolalupeninginum hevur býtt sær 2.804,85 her sum eitt »fitt bein í einum litlum samfelagi«.

At hetta er ósannindi er óneyðugt at nevna. Arbeidararnir í kolanáminum í Rangabotni hava sjálvandi ongatið úr kolanáminum fingið meiri enn arbeidseilla akkordlønina.

Lágt hevur maður lagt seg, tá ið hann nýtir so skitin vápn móti arbeidarum, 70 socialismum.

Hendingar frá heimsbardaganum

Háland.

Aftaná eina øðliga bumbing sleptu teir sameindu sunnudagin ein heilan »flogbornan« her aftan fyrir tær týsku linjurnar í Hálandi. Hesin herur, ið er tann størsti og best útgjærdi í hesum krígunum, hevur bæði lættar kanónur og tanks. Beinavegin tóku teir fleiri týðningarmiklar brúgvir og býir m. a. Eindhoven. Nú tykist motstøðan at vera størri, men teir hava fingið samband við bretskar herar, sum koma úr Belgíu. Aftlast kann, at hesir herar skjótast gjørligt royndu at koma inn í Ruhrlandið.

Nógvastadni eru teir sameindu farnir um týskt mark, serliga frá Aachen leiðini og sudureftir, eitt strekkið um 150 fjórðingar. Í Aachen eru bardagar í gongum. Sigfriedlinjan er brotin í fleiri

Hárfríðkingarstova

LILLY JACOBSEN'S

Hospitalsvegur — Tórshavn

Hár- og andlitsmassaga
Klipping

Permanent — eisini langt hár
Avklipt hár kann verða gjørt
ístand til flættur o. a.

Jarn- og vatnondulasjón

Tlf. 287

Tlf. 287

støðum og harðir bardagar eru 15 fjórðingar frá Köln. Við Belfort tapa Týskarar sum alla aðra staðni. Brest og Bolougne eru friggjardir og meir enn 4000 fangar vøru tiknir, nú er bert Dunkirque og Calais eftir, og London sigur, at har viknar mótstøðan í størum.

Russland.

Russar hava byrjað stórt alop á tey baltisku londini og vunnið øðiligt. Riga og Reval standa fyrir falli. Í Varsjava er bardagin í sama lagi, tó gongst betri nú, tí nú hava flogfer bæði cystan og vestan frá tveitt mat og ambød niður til Polakkarnar. Annars eru Russar komnir til sjálvan býin, so nú halda menn, at hann skjótt verður friggjardur.

Finland.

Eftir sáttmálanum við Russland skal Finland lata Petsamo og ein landspart við henda bý, harafrat skal rindast 300 milliónir Dollars. Nógva staðni í Finlandi eru bardagar millum Finnar og Týskir.

Balkan.

Í Jugoslavíu gongst væl hjá Tito. Russar hjálpa eisini við at forða teim týsku herunum, ið eru stongdir inn í Grækenlandi, at sleppa norður eftir.

Týskararnir rýma nú av øllum teim griksku oyggjunum, men bretsk flogfer og skip oyða meginpartin av skipunum, Týskurin nýtir har. Ungarn verður banbað í heilum bæði frá Ítalíu og Russlandi.

Føðingardagur kongs.

Í Betragtning af de ganske særlige Forhold, hvorunder Hans Majestæt Kongen atter i Aar maa fejre sin Fødselsdag, er Lagtinget, Byrådet og Amtet enige om, at de sædvanlige Festligheder i Thorshavn bortfalder, og man har i Stedet for truffet Aftale med Provsten paa Færøerne om at hejtideligholde Dagen ved en Gudstjeneste i Thorshavn Kirke Tirsdag den 26. September 1944 Kl. 11. Provsten vil forrette Gudstjenesten, og denne forventes overværet af Lagtingets Medlemmer, Præsterne paa Færøerne, Embedsmændene m. fl.

Om Eftermiddagen Kl. 16 finder der en Reception Sted i Amtmandsboligen. Der vil ikke blive udsendt Indbydelser hertil, men alle, der maatte ønske det, vil her kunne overbringe deres Lykensninger i Anledning af Fødselsdagen.

Thorshavn, den 14. September 1944.

HILBERT